

ČEPICE A RUKAVICE

Čepice mi hodně sluší,
schovává mi obě uši.
k čepici mám rukavice,
Kdyby přišla fujavice.

SVETR, KALHOTY, BOTY

Natáhnu si svetr svůj,
ten je ale teplá – juj!
A pak ještě kalhoty,
zapomněl jsem na boty.

ZIMA

Cupy, dupy, cupy, dupy,
zima stojí u chalupy.
Vezmeme si rukavice,
sáně, boby a čepice.
Vyběhneme rychle ven,
na sněhu se zahřejem.

MRAZÍK

Mrazík běhá po vesnici,
pozval si i metelici.
Skáče, hopsá po ulici,
tančí tanec s metelící.
Vítr fouká po poli,
rozmetá sních v okolí.
My se mrazu nelekne,
rukavice navlékneme.

MRAZÍK

Mrazík cení zoubky,
chtěl by do chaloupky.
Co dovede, to my víme,
dovnitř si ho nepustíme.
Ať maluje pěkně venku
bílé kytky na okénku.

DVA MRAZÍCI

Dva mrazíci, uličníci
pod střechou si hráli,
houpali se na rampouchu,
všemu se jen smáli.

Na okýnko nakreslili
les a taky vránu,
malovali, zapomněli,
že les nemá bránu.

Jedna hvězda utkala jim
ze světýlka mašli,
dva mrazíci, uličníci
cestu zase našli.

ZIMA

Přišla zima celá bílá,
do čepic nás zakuklila.
Kolem krků dala šály,
radují se velcí, malí.

SNĚHULÁČEK

Co tu děláš, sněhuláčku?
Čekám děti, milý ptáčku!
Včera tady čtyři byly,
ze sněhu mě postavily.
Čekám tady u vesnice,
přinesou mi rukavice.

JAK NA TO

Uválím kuličku, zavolám Evičku:
„Evičko, přines mi mrkvičku!“

Černý je uhlíček, parádní knoflíček.
Pomáhá Pepíček!

Poradil srnec – na hlavu hrnec!
Hotovo – KONEC

ZIMIČKA

Zima, zima, zimička
háží bílá peříčka.
Děti si je chytají,
koule se z nich dělají.

ZIMA

Kreslím si, jak padá sníh
na pole a na cesty.
Sněhuláka kreslím též
bez kabátu bez vesty.

SNĚHULÁCI

Sněhuláci, ti se mají,
nekašlou a nekýchají,
i když kmotru Meluzínu
pozvou ráno na hostinu.

SNĚHULÁK

Tři bílé koule na sobě
a mrkev místo nosu.
Uhlíky – knoflíky v zásobě,
aby se líbil i kosům.

TEPLOMĚR

Když je teplo, tak si troufám,
po stupíncích vzhůru stoupám.
když je ale mráz a led,
pod nulu si vlezu hned.

RAMPOUCHY

Na střechu se slunce smálo
a přece je rozplakalo.
Mrazem slzy utírá si,
vidíš, co je z toho krásy?
Cinkají, když spadnou na zem
slzy utírané mrazem.

KUTÁLENÍ

Jedna koule bude dole,
potom budem druhou koulet.
Třetí koule, že je malá,
jenom málo práce dala.
Kouli na kouli jsme postavili,
stojí tu sněhulák celý bílý.

SPLAŠENÁ

Splašila se jedna lyže,
že pojede sama.
Než ji druhý dohoní,
že bude za horama.
Tak si jela, jela, jela,
dálka tolik láká
a pod kopce naletěla
do sněhuláka.
Tak skončila její cesta,
to vám byla rána!
Sněhuláččí bílá vesta
je teď potrhaná.

KLOUZANICE

Klouzanice, klouzanice,
tak jsem sebou plác!
Sníh mi vlezl do čepice,
svalila mě klouzanice,
udělal jsem bác.

POMALOUČKU

Sáňky jedou pomaloučku,
držíš se dost pevně, kloučku?
Co když sáňky zrychlí běh?
Bác – kluk leží na zádech.

MALUJI ZIMU

Z okna zimu pozoruji,
něco o ní namaluji.
Sněhuláka, bílý sníh,
nebo děti na saních.

RUKAVICE

Nasadte si rukavice,
přijdou velké fujavice.
A na hlavy čepice,
ty nám přece sluší,
zahřejou nás velice,
nezmrznou nám uši.